

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 14 j § 1 i § 3 w związku z art. 14 b, art. 14 c i 14 d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTED] z dnia 3 stycznia 2012 roku, Burmistrz Miasta Augustowa udzielając indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 Nr 95, poz. 613 ze zm.) **stwierdza:**

1.grunty, budynki i budowle wchodzące w skład wysypiska odpadów komunalnych, pomimo jego zamknięcia podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek przewidzianych dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą i budowli,

2.stacjonarne automaty do kupna biletów zainstalowane na przystankach komunikacji miejskiej nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości,

3.słupy z fundamentami stanowiące element systemu dynamicznej informacji pasażerskiej podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

UZASADNIENIE

W dniu 3 stycznia 2012 roku Urzędu Miejskiego w Augustowie wpłynął wniosek [REDAKTED] o udzielenie pisemnej interpretacji, co do zakresu i sposobu stosowania niektórych przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 Nr 95, poz. 613 ze zm.).

Wnioskodawca przedstawił następujące stany faktyczne i własne stanowisko w sprawach:

1. Przedsiębiorstwo jest właścicielem wysypiska odpadów komunalnych w Augustowie znajdującego się na działce o numerze 709, powierzchni 34 549m² wraz z budynkiem gospodarczym o powierzchni 81,2m² i studni o wartości 15.800zł. Decyzją Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego z dnia 20 kwietnia 2009 roku wysypisko zostało zamknięte. Odpady składowane były na nim do dnia 31 grudnia 2009 roku. Składowisko zostanie poddane rekultywacji. W chwili obecnej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2002 roku w sprawie zakresu, czasu, sposobu oraz warunków prowadzenia monitoringu składowisk odpadów (Dz. U. Nr 220, poz. 1858) poddane

jest monitoringowi. W związku z tym Spółka nie jest w stanie prowadzić na tym terenie działalności gospodarczej i zdaniem Przedsiębiorstwa wysypisko odpadów komunalnych wraz z umiejscowionym na nim budynkiem oraz studnią ze względów technicznych, o których mowa w przepisie art.1 a ust.1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach nie powinno podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Przepis ten stanowi, iż grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - to grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, chyba, że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych.

Zdaniem tutejszego organu podatkowego stanowisko Podatnika jest nieprawidłowe.

[REDAKTURA] jest spółką, której działalność gospodarcza polega m.in. na zbieraniu odpadów innych niż niebezpieczne, zbieraniu odpadów niebezpiecznych, obróbce i usuwaniu odpadów innych niż niebezpieczne, przetwarzaniu i unieszkodliwianiu odpadów niebezpiecznych, demontażu wyrobów zużytych, odzysku surowców z materiałów segregowanych, działalności związanej z rekultywacją i pozostałej działalności usługowej związanej z obróbką odpadami.

Zgodnie z przepisem art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej – to grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa – art.5 ust.1 pkt 1 lit. b, **chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych.**

W związku z tym, że przepisy podatkowe nie regulują co należy rozumieć **przez pojęcie względy techniczne**, z niemożnością wykorzystania nieruchomości do prowadzenia działalności gospodarczej ze względów technicznych możemy mieć do czynienia w sytuacji, gdy przedmiot opodatkowania nie jest i jednocześnie nie może być wykorzystywany z powodów, zdarzeń niezależnych od podatnika, dotyczących stanu technicznego nieruchomości.

Działalność składowisk odpadów regulują m.in. przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach (Dz. U. z 2007 roku Nr 39, poz. 251 ze zm.), z których wyraźnie wynika, że działalność składowiska odpadów ma miejsce także po jego zamknięciu.

Przepisy powyższej ustawy nakazują, aby po zamknięciu składowiska podejmować szereg czynności prawnych i faktycznych związanych z funkcjonowaniem składowiska jak monitoring, rekultywacja i odgazowywanie.

Z kolei z art. 61 ustawy o odpadach wynika, że cena za przyjęcie odpadów do składowania na składowisko odpadów powinna uwzględniać w szczególności koszty budowy, eksploatacji, zamknięcia, rekultywacji, monitorowania i nadzorowania składowiska odpadów.

Ponadto rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2002 roku w sprawie zakresu, czasu, sposobu oraz warunków prowadzenia monitoringu składowisk odpadów (Dz. U. Nr 220, poz. 1858) wskazuje, że monitoring składowiska odpadów obejmuje, także fazę poeksploatacyjną, czyli okres 30 lat od dnia uzyskania decyzji o zamknięciu składowiska odpadów.

W związku z tym należy stwierdzić, że fakt zaprzestania składowania odpadów przez przedsiębiorcę np. z powodu braku miejsca na składowanie odpadów nie wyłącza tej budowli, gruntu i budynków z zakresu przedmiotów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i w dalszym ciągu należy je traktować jako związane z działalnością gospodarczą.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym „rekultywacja gruntów poeksploatacyjna nie jest odrębną działalnością prowadzoną przez przedsiębiorcę lecz jest immanentnie związana z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, jest jej częścią” – Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 stycznia 2007 roku - sygn. akt: II FSK75/06 oraz z dnia 8 listopada 2011 roku sygn. akt: II FSK 58/11.

Wszelkie wątpliwości w zakresie opodatkowania nieruchomości po zamknięciu składowiska odpadów rozwiewa uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 października 1994 roku (sygn. akt: III AZP5/94), w której czytamy, że tereny poeksploatacyjne podlegające rekultywacji, które pozostają we władaniu przedsiębiorstwa, (...) są gruntami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu art. 5 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Jak czytamy w wyrokach Wojewódzkich Sądów Administracyjnych uchwała ta, pomimo zmiany w międzyczasie stanu prawnego w zakresie podatku od nieruchomości, zachowuje nadal swoją aktualność, przede wszystkim w zakresie jej motywów.

W kwestii, czy w przedstawionym przez Spółkę przypadku nie zachodzą względy techniczne, o których mowa w art. 1 a ust.1 pkt 3 u.p.o.l., pomocnym będzie Wyrok WSA w Krakowie I SA/Kr 855/09 z dnia 18.08.2009 roku. W uzasadnieniu wyroku czytamy: „Brak legalnej definicji „względów technicznych” w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych uzasadnia przyjęcie rozumienia tego terminu w znaczeniu potocznym. Przepisy z innych gałęzi prawa w szczególności prawa budowlanego mogą być stosowane pomocniczo. Nie musi być więc w każdym przypadku wydana decyzja właściwego organu nadzoru budowlanego stwierdzająca niemożność wykorzystania danej nieruchomości lub obiektu budowlanego do prowadzenia działalności gospodarczej, choć jej funkcjonowanie w obrocie prawnym może znakomicie ułatwić stwierdzenie istnienia „względów technicznych”. Poprzez względy techniczne należy generalnie rozumieć obiektywne przeszkody uniemożliwiające prowadzenie działalności gospodarczej, przeszkody nie zależne od podatnika. Względy natury ekonomicznej, finansowej czy też technologicznej nie mieszczą się w pojęciu „względy techniczne”. W omawianym przypadku trudno mówić o względach technicznych, a raczej technologicznych. Istota budowli składowiska odpadów jest przyjmowanie różnych odpadów (śmieci, nieczystości). Nie można jednak „zapełnienia” składowiska odpadów utożsamiać ze względami technicznymi. Także w zakresie gruntów pod taką budowlą nie można mówić o względach technicznych. Względy techniczne gruntu zachodziłoby w przypadku skażenia radiologicznego, czy też chemicznego gruntu. Po wydaniu decyzji o zamknięciu składowiska odpadów, podmiot zarządzający składowiskiem w okresie poeksploatacyjnym, prowadzi tam działalność gospodarczą w związku z czym grunty i budowle znajdujące się w składowisku stanowią przedmioty opodatkowania związane z działalnością gospodarczą”.

W przypadku nieruchomości wchodzących w skład wysypiska odpadów komunalnych w Augustowie przesłanki – względów technicznych nie występują, zatem grunty, budynki i budowle należące do [REDAKTION], podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek przewidzianych dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą i budowli.

Należy zaznaczyć, że w przypadku budynków i gruntów, które ze względów technicznych nie są i nie mogą być wykorzystywane przez przedsiębiorcę do prowadzenia działalności

gospodarczej, budynki i grunty takie nigdy nie podlegają wyłączeniu z opodatkowania. W takich sytuacjach zmienia się jedynie wysokość stawki podatku i przysługuje przedsiębiorcy prawo zastosowania stawki podatku od nieruchomości przewidzianej dla budynków i gruntów pozostałych. W przypadku gruntów sklasyfikowanych jako las lub użytki rolne, grunty takie podlegają opodatkowaniu podatkiem leśnym, bądź rolnym.

2. Drugi stan faktyczny będący przedmiotem interpretacji dotyczy kwestii opodatkowania podatkiem od nieruchomości stacjonarnych automatów do kupna biletów komunikacji miejskiej zainstalowanych przy przystankach. Spółka wyjaśniła, że instalacja automatów nie wymagała żadnego pozwolenia w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Urząd Statystyczny według Klasyfikacji środków trwałych zakwalifikował je do grupy 669 jako pozostałe urządzenia nieprzemysłowe.

Zdaniem ██████████ urzędnika te, ██████████ w związku z tym, że nie wchodzą do zakresu przedmiotów opodatkowania z art. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie powinny podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Burmistrz Miasta Augustowa odnosząc się do powyższego stanu stwierdza, ██████████ że stanowisko Podatnika jest prawidłowe.

Przepis art. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 roku Nr 95, poz. 613 ze zm.) stanowi, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości i obiekty budowlane:

1. grunty,
2. budynki lub ich części,
3. budowle i ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W świetle obowiązujących przepisów art.1a ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 roku Nr 95, poz. 613 ze zm.) budowla to - obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, nie będący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Zgodnie z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 roku Nr 243, poz.1623 ze zm.):

- 1) przez obiekt budowlany należy rozumieć :
 - a) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,
 - b) budowlę stanowiącą całość techniczno - użytkową wraz z instalacją i urządzeniami,
 - c) obiekt małej architektury;

Na podstawie art. 3 pkt 3 ww. ustawy **budowla** - to każdy obiekt budowlany, niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, **sieci techniczne**, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub **urządzenia techniczne**, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz

fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Przepis art. 3 pkt 9 ustawy – Prawo budowlane stanowi natomiast, iż przez pojęcie **urządzenia budowlanego** należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

W związku z tym, że automaty zostały zakwalifikowane jako pozostałe urządzenia nieprzemysłowe, ich instalacja nie wymagała pozwolenia na budowę, nie stanowią zatem budowli w rozumieniu przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i dlatego też nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

3. Trzecia sytuacja przedstawiona we wniosku przez Spółkę dotyczy opodatkowania podatkiem od nieruchomości słupów (z fundamentami) wraz z umieszczonymi na nich tablicami typu LED, zawierającymi niezbędne informacje dla podróżujących. Wnioskodawca wyjaśnił, że zamontowanie słupów na przystankach autobusowych wiązało się z uzyskaniem pozwolenia na budowę. Z pisma Urzędu Statystycznego w Łodzi wynika, że zgodnie z Klasyfikacją Środków Trwałych wprowadzoną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 2010 r. (Dz. U. Nr 242, poz. 1622):

- przystankowe elektroniczne tablice typu LED zamocowane na słupach osadzonych w stopach fundamentowych, wyświetlające informacje dotyczące rozkładu jazdy komunikacji miejskiej, monitor służący do podglądu działania systemu informacyjnego, gdzie obraz tworzony na ekranie zawsze pochodzi ze źródła komputerowego zostały zaklasyfikowane do grupy 4 rodzaju 491 jako „zespoły komputerowe”,
- słupy połączone na stałe z gruntem, zamontowane w stopach fundamentowych - do grupy 2 rodzaju 291 jako pozostałe obiekty inżynierii lądowej i wodnej, gdzie indziej niesklasyfikowane.

Zdaniem [REDAKTOWANE] opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają jedynie słupy trwale związane z gruntem jako budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 4 ust.1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podstawę opodatkowania dla tych budowli będzie ich wartość (z wyłączeniem wartości zespołów komputerowych), o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

Według tutejszego organu podatkowego stanowisko Podatnika jest prawidłowe. Skoro Urząd Statystyczny w Łodzi urządzenia – tablice LED zakwalifikował jako oddzielny środek trwały – jako zespoły komputerowe, nie są one zatem budowlami w rozumieniu przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i dlatego też nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Opodatkowaniu podlegają jedynie słupy z fundamentami, które wypełniają definicje budowli zawartą w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak w sentencji.

Na niniejsze postanowienie służy Stronie prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Burmistrza Miasta Augustowa.

Skargę, o której mowa wyżej można wnieść po uprzednim wezwaniu Burmistrza Miasta Augustowa w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności – do usunięcia naruszenia prawa. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie – w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania.

Otrzymuje:

1.

2.a/a